

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Hr. Villy Søvndal siger, at vores kærlighed til hjemmeværnet mere skyldes dybe følelser frem for omtanke eller noget i den stil.

Jeg er nødt til at spørge hr. Villy Søvndal: Når nu vi står over for det trusselsbillede, som jeg forstår hr. Villy Søvndal er enig i, nemlig at der er en risiko for terror, kan hr. Villy Søvndal så ikke se en fordel i at have 60.000 sæt øjne og ører, der ved, hvad der skal kigges efter; at man har 60.000 mennesker, der kan deltage i bevogtning af infrastruktur og nøglepunkter; at man har biologisk, kemisk og radiologisk uddannede mennesker, som kan lave egenbeskyttelse og hjælpe til med at skabe ro i befolkningen i tilfælde af trusler om sådanne angreb; at man har folk, der kan lave biologisk, kemisk og radiologisk rensning samt sanitet og yde førstehjælp og sørge for forplejning, hvis der bliver behov for det; at man har folk, som kan sørge for, at kommunikationsvejene er åbne, sørge for, at virksomhederne fungerer, sørge for, at trafikken kan reguleres, og at man kan afspærre områder, hvis der er behov for det? Det er det, de 60.000 mennesker, der frivilligt er engageret i hjemmeværnet hvert eneste år deltager i, uden at der skal betales for deres uddannelse.

Kl. 10.40

Jeg er nødt til at spørge hr. Villy Søvndal: Hvis vi ikke frigør de ressourcer, som i dag er i mobiliseringsforsvaret, og lader hjemmeværnet overtage nogle af dem, hvordan skulle vi så få økonomi til at gøre noget på den internationale scene, som vi jo alle sammen er enige om at vi skal gøre?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kan ikke lade hr. Villy Søvndals bemærkning om de forskellige værdier være helt uimodsigende, når han siger, at en af de værdier, han forkaster, er hjemmeværnet.

Hjemmeværnet er, som jeg sagde, en udløber af modstandsbevægelsen. Det vil sige, at hjemmeværnet hører nøje sammen med en dansk vilje til at bestå, og det vil igen sige, at hjemmeværnet er en uundværlig del af dansk forsvarsvilje.

Jeg får lyst til at spørge hr. Villy Søvndal, når han siger, at det er en værdi, som er forskellig fra hans værdier: Er han modstander af, at meningen med et forsvar er at forsvare Danmark? Er han modstander af, at dansk forsvarsvilje overhovedet får et levende og manifesteret udtryk?

Er det kort sagt hr. Villy Søvndals interesse, at i stedet for at beskytte Danmark skal det være forsvarrets formål at deltage i alverdens internationale abstrakte opgaver?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg starter igen bagfra, for så kan jeg bedst huske spørgsmålet, nemlig om hensigten med et dansk forsvar er at deltage i en række abstrakte og langt væk-aktioner. Det spørgsmål synes jeg egentlig falder langt tungere tilbage på Dansk Folkeparti.

De sidste to store internationale krige, Danmark har kastet sig ud i, har først været den del af Afghanistankrigen, hvor vi fløj fra Kirgisistan for at hjælpe amerikanerne med at smide bomber ned hist og her i Afghanistan. Den krig har Dansk Folkeparti stemt for, men den har SF stemt imod. Den allersidste, vi stemte om, var Irakkrigen, og her er det som bekendt sådan, at det var regeringen sammen med Dansk Folkeparti, der valgte krigen, mens SF stemte imod. Derfor forstår jeg ikke helt opregningen fra hr. Søren Krarups side.

Jeg konstaterer bare i forlængelse af forsvarsministeren, at der ikke er behov for det samme territorialforsvar, som der var under den kolde krig. Det betyder, at den internationale sikkerhedspolitiske situation er en anden, og det synes jeg er gunstigt. Danmark er blevet placeret i en langt mere fredelig politisk verden i vores nærområder, fordi Danmark har optrådt klogt, bl.a. ved at sikre EU-udvidelsen og ved at sikre, at der er lavet aftaler mellem lande, i stedet for at de skal gå i krig med hinanden.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at angående EU-debatten er det jo en kendt sag, at vi har forskellige opfattelser i SF; det behøver man ikke have fulgt meget med for at vide. Men jeg tror alligevel ikke, uenigheden i SF er så stor, som den offentlige debat giver indtryk af. Det, der er enighed om i SF, er, at vi vil undgå et militariseret EU, og at vi er modstandere af EU's drømme om at blive en militær stormagt. Vi har faktisk vundet vores sikkerhed i Europa ved at reducere de militære udgifter, ikke ved at lade dem stige.

Vi bør kunne deltage i ting, som jeg også tror hr. Keld Albrechtsen synes er fornuftige, nemlig minerydning og humanitære indsatser i forbindelse med, at folk skal evakueres, når EU overtager en aktion, der måske tidligere var en NATO-aktion. Her tror jeg egentlig, vi indholdsmæssigt